

In India verzuurt de grond door slechte irrigatie

Voedselproductie heeft hoogste prioriteit

De voedselproductie heeft nu de hoogste prioriteit op het program van de regering. Nog vijf jaar distributie van rijst en andere voedingsgranen, hopelijk steeds op een hoger niveau. Intussen uitvoering van een grootscheeps program van irrigatiewerken, opvoering van de produktie van kunstmest, krachtiger ziekte- en insectenbestrijding en inschakeling van de middelen der moderne techniek... Minister Subramaniam denkt even voor hij zegt, dat India zich dan waarschijnlijk zonder hulp van buitenaf voeden kan.

De korte weifeling? Natuurrampen als de droogte van vorig jaar, de verbijsterende groei van de bevolking, geld, buitenlandse betaalmiddelen, om de aanschaffing van de technische outillage mogelijk te maken?

Geen verbazing

Er zijn voor een ondernemend minister in India, die precies weet wat hij wil, redenen genoeg om twijfel te hebben over de prompte en precieze uitvoering van zijn plannen. Het verbaast hem niet, als ik zeg gezien te hebben, bijvoorbeeld in de Punjab, dat grond verzuurt, omdat de irrigatie niet goed functioneert.

Hij weet het ook, dat er bij Calcutta al een jaar kostbare pompen aangesloten zijn op 150 bronnen, maar dat die niet werken, omdat de krachtstroom ontbreekt.

Hij weet bijzonder goed, dat kunstmest in India kostbaarder is dan waar ter wereld ook en dat in feite die prijs zelfs zo hoog is, dat de boer veel tegenin overwinnen moet eer hij die kosten met een gok op een betere opbrengst van zijn grond besluit te maken.

Hij is, als minister van de contraregering in New Delhi, in sterke mate afhankelijk van wat de regering in de afzonderlijke staten willen klaarspelen. Wat dat feitelijk betekent staat klip en klaar in zijn plan voor de volgende vijf jaar.

Regeling

Teruggrijpende op de gang van zaken tijdens het voorgaande vijf-jarenplan zegt hij, voor heel India, dat slechts in die enkele districten die door Delhi onder een bijzonder de regering gebracht waren tijdig en in bevredigende mate gezaaid is en iets van moderne landbouwopvattingen toegepast.

Zal het daarom lukken van 77 miljoen acres land uit nu kunstmatig bevooid worden en in vijf jaren 120 miljoen te maken? Zal ook het vijfjarige bereik worden van de tegenwoordige produktie van kunstmest? De planning en de berekeningen.

Door J. AARSE

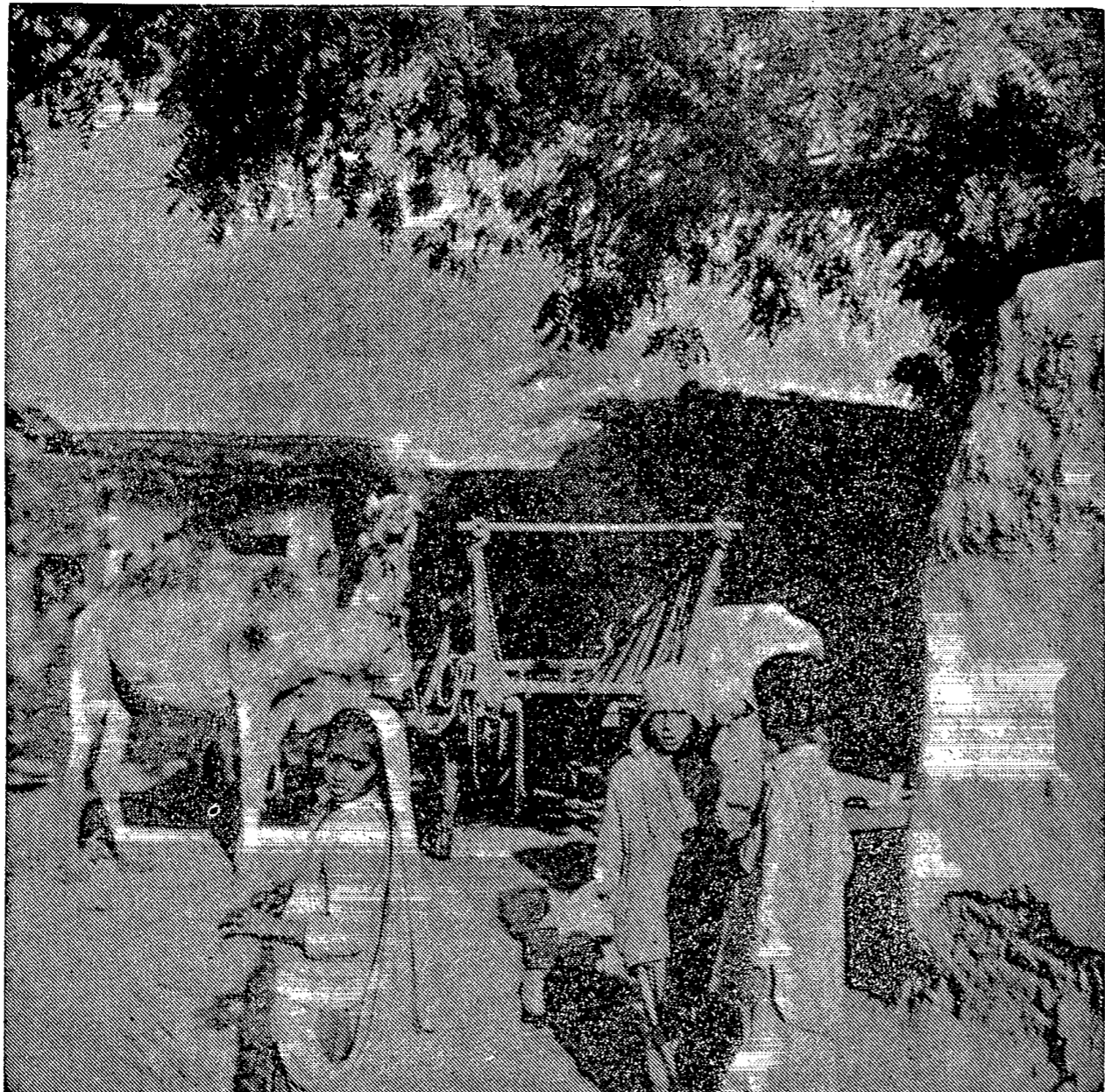
gen kloppen als een bus. De groenten- en opbrengst van dezelfde hoeveelheid grond staat er gespecificeerd per staat en per district bij.

Maar, behalve aan 's ministers eglie beschouwing op het vorige vijf-jarenplan, moet ik denken aan die landbouwspecialist zestig kilometer ten zuiden van Calcutta, die me in zo'n dorp van kris-kras neergesmeten huizen zijn geyacht van drieëntwintig jaar tegen als het ware heilige tradities, verbijsterende bureaucratie en ongelofelijke inefficiency schilderde.

Studie in VS

En geen misverstand: hij was geen bet-weterige buitenlander van het verweerde westen, maar een zoon van dit land en dit volk, die alleen maar de gelegenheid had landbouw te studeren in de Verenigde Staten en, die in tegenstelling tot een aantal van zijn landgenoten, nu eens niet verleid door hogere salarissen en comfortabeler levensomstandigheden in het westerse land van hun opleiding gebleven was.

Hij zat 't me puntgaaf voor te re-

kenen, van die 150 bronnen met hun kostelijke water en die magnifiekste pompen die maar niet werken wilden wegens gebrek aan elektriciteit. Een pomp, het land van 85 families, van ieder gemiddeld vijf personen, twee oogsten zonder kunstmest en wie drie met kunstmest. Nu, bijna niets, mislukt wegens de droogte.

Verhalen ook, met namen en toenames die mij niets zeggen, over boeren die zich door de tegenvallers in de schulden moesten steken. De coöperaties die zindelijk leningen verstrekken, maar de weekersaats, die bij gebrek aan de vereiste garanties, hun slachtoffers naar het schijnt voor de eeuwigheid in hun klauwen nemen. De rente is zo hoog, dat het betalen daarvan de aflossing van schuld volstrekt onmogelijk maakt.

En dan, volgens hem, de overvloedige administratie en controle, de bureaucratie, die kostenverhogend en vertragend werkt. En, wat misschien wel het ergste is, wegens de talloze onderhandelingsposities die er ontstaan, corruptie in de hand werkt.

Minister Subramaniam weet het onmiddellijk precies, als ik hem vraag hoeveel het hele ambtelijke beheer van voedselvoorziening en landbouw kost.

Two rupees (f 1,60) per hoofd per jaar. Niet opzienbarend veel.

Geklaagd

Er moet meer over geklaagd zijn, dat de minister zo prompt reageren kan. Mijn man ten zuiden van Calcutta was niet de enige van vijfhonderd miljoen, maar een uit velen, die, gedreven door de beste wil van de wereld — en met resultaten die over het verloop van enkele jaren waarachtig wel gezien mogen worden —, het verdriet over nodeloze schade niet verstouwen kunnen.

Sinds 1950 is de produktie van voedselgranen gegroeid van 58 tot 80 miljoen ton per jaar, ondanks het feit, dat lang niet alle 600.000 dorpen van India moderne hulpmiddelen kregen zoals bij voorbeeld kunstmest. India gebruikt gemiddeld nog geen twee kilo kunstmest per acre, de Verenigde Staten en Japan ruim tien kilo. De opbrengst van de grond is vooral om die reden maar de helft van wat die in de Verenigde Staten is en nog geen derde van wat Frankrijk eruit haalt.

Als de vier fabrieken voor kunst-

mest van nu over enkele jaren er tien geworden zijn en men erin slaagt de prijs van de mest in de hand te houden, ligt een hoger rendement van de grond in het verschiet. Minister Subramaniam schat de winst voor de komende jaren gemiddeld op 24 procent.

Advertentie I.M.

Crisis bedreigt Franse scheepbouwindustrie

(Van onze Parijse correspondent)

De latente crisis in de Franse scheepbouwindustrie is aanverwachten staalijverheid is plotseling op zijn hevigst uitgebroken. Van de ongeveer 130 kleine en grote bedrijven bij de crisis betrokken, worden er vijftien met een onmiddellijk faillissement bedreigd.

Brandpunt van de crisis is Zuid-Frankrijk — het gebied tussen Marseille en Cannes — waar grote opschudding heerst onder de arbeiders in Toulon en La Seyne, in Port de Bouc en Le Ciotat. Maar ook in Chasse (departement Istre), ook in Le Havre (departement Seine Maritime) leidt opnieuw de noodklok.

Overal demonstreren de arbeiders door het houden van stakingen en optochten. Vandaag vindt een gezamenlijke 'mars op Toulon' plaats.

Verleden jaar minder schepen in Antwerpen

BRUSSEL (ANP) — In 1965 zijn 18.065 zeeschepen de haven van Antwerpen binnengekomen, 485 minder dan in 1964. Dit is maandagavond in de Antwerpse gemeenteraad meegedeeld door de wethouder voor havenskwesties, L. Delwaide.

De achteruitgang is volgens de wethouder te wijten aan de stakingen, die het vorig jaar het verkeer in de haven hebben verlamd en honderden schepen deden uitwijken naar andere havens.

Kader en ingenieurs zijn solidair met de arbeiders.

Kettingreactie

De ongezoende economische situatie op de werpen, die al jarenlang te weinig opdrachten hebben, heeft een ware kettingreactie uitgelokt. Opdrachtgevers aarzelen met het afgeven van grondstoffen (plaatselijk is nog voor twee weken voorraad), banken weigeren het verstrekken van nieuw krediet. De miljardair Onassis, belangrijkste aandeelhouder van de 'Forges et Chantiers de la Méditerranée' (32 pct.) heeft bovendien geweigerd, zijn aandelen als borg aan een bank af te staan.

Catastrofaal

In La Seyne was zaterdag de situatie plotseling zo catastrofaal, dat 1600 man personeel vreesde, zonder loon naar huis te worden gestuurd. Gelukkig kwam het. Iets later vijf voor twaalf nog in orde. Op verzoek van de Franse secretaris-generaal van de Koopvaardij, Jean Morin, werd door de gezamenlijke banken in totaal 850.000 frank voorschot verstrekt voor het uitbetalen van salarissen.

Ruim 10.000 arbeiders worden regelrecht in hun bestaan bedreigd. Reeds vielen hier en daar ontslagen: 40 man, 50 man, maar ook 300 man in eens. Vooral in Zuid-Frankrijk zijn de uitwijkmogelijkheden (zelfs met herscholing) gering. Misschien dat een aantal bedrijven het leven kan redden door een fusie aan te gaan en gedeeltelijk om te schakelen (fabrikatie van machines, van ijskasten, enz.). De vraag is of het daarvoor niet te laat is. Minister Michel Debré zal een delegatie van de betrokken vakbondsleiders ontvangen.

Advertentie I.M.

TELEVISIE DE NIEUWSTE MODELLEN VAN ALLE BETERE MERKEN VINDT U BIJ GOUZY 1e MIDDELLANDSTR. 72 AERT V. NESSTRAAT 38

Der Spiegel over ramp met Van Imhoff in 1942

'Marinechef gaf opdracht Duitsers niet te redden'

(Van onze correspondent in West-Duitsland)

Voor de tweede maal heeft het Westduitse weekblad Der Spiegel zich uitvoerig beziggehouden met een episode uit de Tweede Wereldoorlog waarbij de Nederlandse marine en koopvaardij een rol speelden, die het blad betitelt als 'oorlogsmisdrijf'.

Enkele weken geleden publiceerde Der Spiegel een onthulling van de achtergronden van de ondergang van de 'Van Imhoff', een KPM-schip dat op 19 januari 1942 zonk in de Indische Oceaan, nadat het door Japanse bommen was getroffen. Aan boord bevonden zich ongeveer 400 geïnterneerde Duitsers — planters, missionarissen, zakenmensen en zeelieden — die naar Ceylon gebracht werden.

Duitsers verdrinken

Hoewel alle Nederlanders gered konden worden, verdrinken verreweg de meeste Duitse passagiers, volgens Der Spiegel doordat men hen aan hun lot overliet. Het Westduitse weekblad is naar aanleiding van gesprekken met ooggetuigen en overlevenden tot de conclusie gekomen dat de marineleiding in het toenmalige Nederlands-Indië bevel gegeven had bij eventuele scheepsrampen de Duitse opvarenden niet te redden.

Hoge deining

Voor het eerst heeft het ministerie van Defensie in Den Haag een verslaggever van Der Spiegel meegedeeld waarom de bemanning van de Van Imhoff en van de Boelangan, een ander schip dat tijdens de schipbreuk in de buurt was, er niet in slaagde de geïnterneerde Duitsers te redden. Er was op het ogenblik van de ramp een te hoge deining en de te hulp snellende Boelangan, zo citeert Der Spiegel de woordvoerder in Dne Haag, liep zelf gevaar door een Japans vliegtuig te worden aangevallen. Enkele overlevenden, o.a. de rooms-katholieke missionaris Gottlob Weller, hebben het Westduitse weekblad echter verzekerd dat, de zee ten tijde van de ramp zo glad als een spiegel was.

Getuigen

Het blad blijft volhouden dat er in 1942 een order door het marinehoofdkwartier was uitgevaardigd waarin zwart op wit stond dat Duitse schipbreukelingen niet gered behoeft te worden. Daar vrijwel het gehele marine-archief dat zich toen in Soerabaja bevond, verloren is

gegaan, fundeert het blad deze mening op enkele getuigenverklaringen.

Een bestuurslid van de vereniging van oud-stuurlieden van de KPM heeft Der Spiegel meegedeeld dat alle kapiteins van schepen de Duitse geïnterneerden moesten vervoeren, in 1942 van de marine bevel hadden gekregen deze Duitsers bij torpedering of bomaanvallen aan hun lot over te laten.

Niet redden

De toenmalige derde stuurman van de Boelangan, Cornelis Tjebbes, heeft het blad verbeld dat ook zijn gezagvoerder destijds wist dat hij Duitsers niet mocht redden.

De missionaris Weller heeft, aldus Der Spiegel, in 1946 van een zekere kapitein Kihne van het KNIL gehoord dat de vroegere marinecommandant in Nederlands-Indië, admiraal Helfrich, persoonlijk het bewuste bevel gegeven had.

Felle aanval

Het Westduitse weekblad doet opnieuw een felle aanval op de VARA-televisie, die vorig jaar een al voltooide documentaire over de Van Imhoff-affaire niet wilde uitzenden.

Niet alleen over de Nederlandse marine-gebruiken tijdens de Tweede Wereldoorlog wordt op het ogenblik in West-Duitsland druk gediscussieerd. In Hamburg is maandag namelijk een spectaculair proces begonnen tegen de 75-jarige gepensioneerde admiraal Wencker, vroeger marine-attaché in Tokio, die in 1944 opdracht gegeven heeft een gevangen genomen Duitse journalist te laten verdrinken, toen het vrachtschip waarop hij aan boord was werd getorpedeerd. Ook onderkende Wencker een bevel om een matroos die op diefstal was betrapt kort voor de ondergang van hetzelfde schip te executeren.

De journalist, verdacht van spionage, bevond zich in een cel, toen de bemanning rustig van boord ging en het schip langzaam zonk. De ex-admiraal Wencker en de vroegere kapitein van het gezonken koopvaardij-schip worden beschuldigd van moord en medeplichtigheid aan moord. Het proces zal drie weken duren.

VAN DAG TOT DAG COMMENTAAR

Blamage

Koning Boudewijn van België heeft geweigerd het ontslag te aanvaarden dat de regering Harmel-Spinooy hem had aangeboden. En na rijp beraad heeft het kabinet, dat op het punt stond te zwichten voor de druk van een zeer geringe minderheid van de bevolking, besloten aan te blijven.

Oppervlakkig beschouwd kan het de schijn hebben alsof hiermee in de politieke situatie bij onze zuiderburen niets is veranderd. Een regering die bij alle moeilijkheden die haar deel zijn, toch kan steunen op een brede parlementaire meerderheid, zet het abrupt onderbroken werk voort. Niets bijzonders dus?

Toch wel. In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het kabinet, althans dat deel ervan dat moet zorgen voor een eensgezind optreden naar buiten, zich zijn parlementaire positie kennelijk pas te elfder ure bewust is geworden — in plaats van hierin het richtsnoer te zoeken voor zijn beleid.

In een moderne democratie behoren niet doktoren of mijnwerkers of welke andere belangengroeperingen ook de dienst uit te maken, maar regering en volksvertegenwoordiging.

Met andere woorden: de crisis van dit weekende had niet mogen uitbreken. Door zich te schikken naar de wensen van het staatshoofd heeft het kabinet-Harmel dit in feite erkend.

Het is verheugend dat koning

Boudewijn dit uitzonderlijke middel heeft aangepakt om de regeringsmachine aan het draaien te houden. Langs deze weg heeft hij zijn land het droevige lot kunnen besparen dat in een wellicht maanden durend bestuursvacuüm zou hebben geleefd.

Ook staatsrechtelijk gezien intussen is dit initiatief niet zonder betekenis. De Belgische vorst legt behoedzaam, maar met kundige hand de vinger op een wonde plek: hij glijpt de veronachtzaming van het algemeen belang ten gunste van secundaire belangen, herinnert de Belgen aan de waarde van hun parlementaire instellingen en laat een ernstige waarschuwing horen tegen verdere ondergraving van het gezag van regering en volksvertegenwoordiging.

Het is eigenlijk beschamend dat deze waarschuwing moest worden uitgesproken. Gehoopt moet daarom worden dat een dergelijk ingrijpen tot de hoge uitzonderingen zal behoren.

Voor de ambtstermijn van het herrezen kabinet-Harmel lijkt deze hoop nu wel gewettigd. Teruggeweerd van de dwalingen zijns wegs zal het zich wel twee maal bedenken eer het zich nogmaals zo lichtvaardig een blamage op de hals haalt.

Een zware brand heeft maandagavond in de ijzersmelterij van de Wabush Mines Company te Wabush in Labrador voor naar schatting 25 tot 30 miljoen dollar schade aangebracht. Een woordvoerder van de maatschappij deed medede dat het 300 man tellende personeel voorlopig niet zal kunnen werken.

Weer Duitse Starfighter neergestort

BONN (DPA) De Westduitse luchtmacht heeft binnen twaalf maanden zijn achtentwintigste Starfighter-straaljager door een ongeluk verloren. Gisteren stortte een F-104-G in een bos bij Oldenburg neer. De piloot kon zich met zijn valscherm in veiligheid brengen. Bij de achtentwintig Starfighter-ongelukken sinds vorig jaar februari zijn zestien piloten om het leven gekomen. Deze dagen zal het Westduitse parlement een geheim rapport behandelen over het grote aantal ongelukken met Starfighters.

Steeds meer bommen vallen op N-Vietnam

Honoloele, Saigon (Reuter, AP) Men moet geen opzienbarende militaire gevolgen verwachten van de Vietnam-conferentie in Honoloele tussen de Amerikaanse regering en die uit Saigon.

Dit hebben Amerikaanse woordvoerders in Honoloele gezegd.

Amerikaanse autoriteiten op Hawaii leggen vooral de nadruk op de agrarische hervormingsmaatregelen en de sociale plannen die tijdens deze conferentie worden besproken.

Woordvoerders van de Amerikaanse regering in Saigon hebben gezegd dat de strijd in Zuid-Vietnam en de

bombardementen op Noord-Vietnam — die precies een jaar geleden begonnen — heviger worden.

De bombardementsacties tegen Noord-Vietnamese doelen zijn al zwaarder dan die tijdens de oorlog in Korea. Het tonnage bommen dat in de maand januari op doelen in Noord- en Zuid-Vietnam is gegooid is twee en een half maal zo groot als in een overeenkomstige periode in Korea, aldus de Amerikaanse autoriteiten in Saigon.

200.000

Het aantal Amerikaanse militairen in Zuid-Vietnam heeft de 200.000 overschreden. Hun aantal zal nog worden uitgebreid.

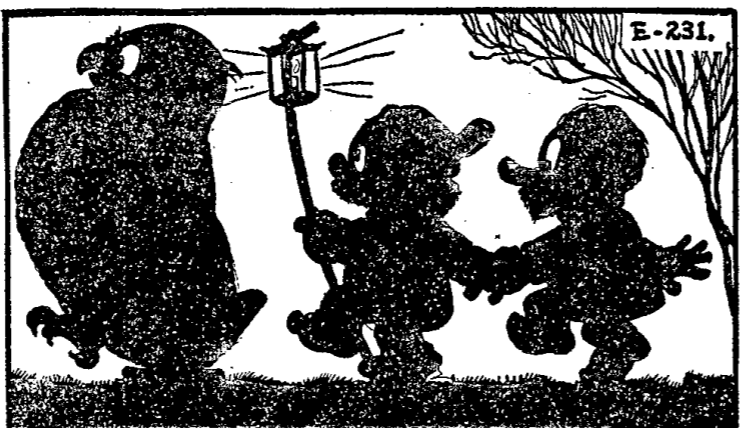
President Johnson heeft bij de aankomst van zijn Zuid-Vietnamese gesprekspartners in Honoloele gezegd dat de Amerikanen in Vietnam even verbeteren zullen moeten standhouden 'als inderjijd in Europa'. Hij laakte de 'pleitbezorgers voor een Amerikaanse terugtocht uit Vietnam'.

E-231. "Thuisbrengen?" vroeg Paulus ontdaan, 'alsjeblieft niet, Oehoehoeroe. We zijn — we zouden — we wilden — een wandelingetje maken, niet naar Pieter?' 'Ja,' frustreerde Pieter, die dolgraag door Oehoehoeroe naar huis gebracht wilde worden. 'Onzin!' baste Oehoehoeroe, 'kabouters maken helendal geen wandelingetjes op dit uur van de

nacht. Kabouters moeten slapen en ik breng jullie wel even naar bed.' 'Maar Oehoehoeroe,' pruttelde Paulus nog tegen. 'Niks te maken,' bromde Oehoehoeroe, die geweldig streng kon zijn als hij meende dat het nodig was, 'ik duid geen tegenpraak, jullie hebt me alleen maar te volgen.' En daar ging Oehoehoeroe, boos en onverzettelijk. De twee

kabouters konden niet veel anders doen dan gehoorzamen. Gedwee liepen ze achter de grote uil aan en Oehoehoeroe mopperde gestadig door. 'Een schandaal, Paulus. Een helendal nogal wel zo tamelijk zeer buitengewoon groot schandaal. En dat voor zo'n kleine kabouter!' Het is maar goed dat ik jullie tegen kwam!

15 Een vreemdsoortig vliegtuig, het lijkt meer een ruimteschip, is aan de horizon verschenen. Het verontrust onze vrienden niet! Er zijn zoveel dingen waarmee ze op Venus nog geen kennis hebben gemaakt, dat zal er ook wel zo iets zijn. Zo redeneren zij! Maar als het boven de stad rondcirkelt gaan alle vrouwen er in paniek vandoor! 'De Marsmannen!' O, daar zijn de Marsmannen weer! Verberg je! roepen ze luidkeels!

Tapik probeert hen rustig toe te spreken, maar niemand let er op zijn woorden! Het vreemde luchtschip heeft een plaats gevonden om te landen. De deur gaat open en naar buiten komen ontelbare woest uitzielende Marsmannen! Opie en Tapik hebben voor alle zekerheid ook een veilig plaatsje opgezocht, waarvandaan ze met ontzetting de afschuwelijke tafereelen gadeslaan!

Die nare Marsmannen nemen iedereen vrouw, die ze te pakken kunnen krijgen beet en voeren ze naar hun ruimteschip! 'Daar moet ik toch iets aan doen! Ik, de onderkoning, kan toch niet toezien dat mijn onderdanen zo worden behandeld!' knarsende tanden Tapik. 'Houd je nu maar kalm, dat is het beste!' zegt Opie. 'Tegenover die woestelingen zijn we machteloos!'